

UIT DE NOTULEN

Bestuursvergadering van 8 februari 1959

In deze vergadering werd aan de afgetreden bestuursleden Brühl en Rademacher het in zilver uitgevoerde N.H.G.-embleem uitgereikt, dat — zoals de voorzitter opmerkte — de dank van het N.H.G. vertolkt voor het vele, dat deze zeer verdienstelijke, nu „oud”-bestuursleden voor het Genootschap hebben gedaan in de moeilijke eerste jaren van zijn bestaan en in de tijd daaraan voorafgaande.

Verder speelden in deze vergadering de volgende drie onderwerpen, die wel essentieel te achten zijn voor het bestaan en voortbestaan van het N.H.G. een hoofdrol, namelijk:

- a. het bestuursbeleid voor de toekomst,
- b. de financiën,
- c. het contact tussen bestuur en leden (Centra).

Beleid voeren is alleen mogelijk, indien het doel, waarop dit beleid gericht moet zijn, aan allen duidelijk voor ogen staat. Sinds de voorbereiding en oprichting van het N.H.G. is in en om het bestuur meermalen de vraag gerezen of de doelstelling van het Genootschap geen nadere formulering, respectievelijk wijziging behoefde en eveneens of het beleid van het bestuur wel optimaal gericht was. Daar deze vragen steeds klemmender werden, besloot het bestuur een weekend-conferentie te beleggen met de permanente commissies en vertegenwoordigers der landelijke studiegroepen. Tijdens deze conferentie zullen van Deen en Buma refereren, respectievelijk corefereren en zal in discussie getracht worden concrete antwoorden te geven op en praktische adviezen te geven over de vragen: „Hoe moet het N.H.G. de ontwikkeling van de geneeskunst van de huisarts zien?” en „Welke consequenties heeft deze ontwikkeling voor het beleid van het N.H.G.?” Een verslag van deze, op 23 en 24 januari 1959 op „Woudschoten” te houden conferentie zal te zijner tijd in „huisarts en wetenschap” verschijnen en op de praktische conclusies zal het bestuur nog uitvoerig terugkomen.

Nadat het programma en de verdere regeling voor deze conferentie waren vastgesteld, kwam het volgende belangrijke punt in bespreking, namelijk de huidige en toekomstige gelidelijke behoeften van het N.H.G.

Mogen in een wetenschappelijke vereniging de financiën niet altijd die belangstelling hebben, die op zakelijk terrein vanzelfsprekend is, uitermate belangrijk zijn zij niettemin. Voor alle taken van het N.H.G. is veel geld nodig en in de toekomst zal dit steeds meer gaan spreken. Of het nu nascholing, wetenschappelijk onderzoek, praktijkvoering of wat dan ook betreft, uiteindelijk staat en valt de uitvoering daarvan met de beschikbare geldmiddelen.

Weliswaar kan met dankbaarheid worden vermeld, dat door toezeggingen van T.N.O. en van andere zijde de voltooiing en publikatie van het in gang zijnde onderzoek van de studiegroep „Obstetrie en Gynecologie” financieel gegarandeerd zijn, weliswaar zal „Organon” het onderzoek over een orale zwangerschapstest financieren, maar dit zijn slechts enkele punten van het programma, dat het N.H.G. in petto heeft.

Het is dus de voortdurende zorg van het bestuur wegen te vinden, die leiden naar bronnen, waaruit de geldmiddelen voor heden en toekomst zullen moeten vloeien. Een moeilijk en delicaat probleem, waarvan de oplossing uiteraard slechts langzaam vordert, veel moeizame onderhandelingen vergt en behandeld dient te worden met tact en wijsheid, gepaard aan geduld en voorzichtigheid.

Als derde grote probleem, evenzeer met het bestaan van het N.H.G. samenhangend, werd besproken het contact tussen bestuur en Centra, vice versa.

De Centra willen worden ingelicht over de activiteiten en plannen van het bestuur en zijn commissies en landelijke studiegroepen; het bestuur wil geïnformeerd zijn over alles, wat er in de Centra gaande is. Dat er aan dit contact nog veel te verbeteren is, daarvan is het bestuur zich volledig bewust. Het zoekt naar wegen en middelen om dit contact inniger te maken.

De komende bijeenkomst van het bestuur met de Centra-besturen op 14 februari aanstaande is één van de middelen tot wederzijds contact. De voorbereiding van deze vergadering maakte dan ook in de onderwerpelijke bestuursvergadering een belangrijk onderdeel van de besprekingen uit. De agenda werd zo samengesteld, dat er — naast enkele korte voordrachten over discussietechniek (Ruys van Dugteren) en over wetenschappelijk onderzoek in groepsverband (Mulder) — een ruime gelegenheid zal zijn voor discussie, vragen en suggesties van de zijde der Centra.

Maar ook het aan alle leden uitdragen van de resultaten van deze vergadering met de Centra had de volle aandacht. In „huisarts en wetenschap” zal er een verslag van verschijnen en verder wordt van de Centrum-besturen verwacht, dat zij in hun Centra ook aandacht hieraan zullen besteden.

Echter kan het bestuur het evenmin stellen zonder informatie uit de Centra. Vandaar, dat besloten werd met nóg meer aandrang te vragen om (jaar)verslagen uit de Centra. Wil men over de wederzijdse activiteiten beter geïnformeerd zijn, dan is een intensievere uitwisseling van berichten nodig.

Van evenveel belang echter is het de Centra over elkaars werkzaamheden in te lichten. Dit zal dan wel in hoofdzaak via „huisarts en wetenschap” moeten gaan. Vandaar dat het bestuur ook de wenselijkheid besprak de Centra te animeren hun verslagen en belangrijke mededelingen te zenden aan de redactiecommissie van „huisarts en wetenschap”. Naast de inhoud, baart echter ook de vorm van de tot nog toe binnengekomen verslagen de redactiecommissie grote zorgen. Naar verbetering daarvan zal dus moeten worden gestreefd. De redactiecommissie ontbreekt ten enmale de tijd de haar aangeboden verslagen geheel om te werken. De verslaggevers uit de Centra zullen er dus toe gebracht moeten worden niet alleen frequenter aan „huisarts en wetenschap” over de gang van zaken in hun Centrum te berichten, maar zij zullen dit ook in een leesbare, rechtstreeks publiceerbare vorm moeten doen. In hoeverre ook van het bestuur en/of van de redactiecommissie in dit opzicht nog stimulantia kunnen uitgaan, zal nog nader worden bekeken. In ieder geval is dit óók een deel van de voorlichting, waarom men van alle kanten vraagt en waaraan dus door alle betrokkenen zeker de nodige aandacht zal moeten worden besteed. Niet het bestuur en enkele commissies en studiegroepen zijn het N.H.G., maar het N.H.G. is, wat men wel eens de „periferie” pleegt te noemen. Het begrip „periferie” uit het N.H.G. te bannen acht het bestuur een van de vele taken, waarnaar Centra en bestuur tezamen dienen te streven.

Het streven zoveel mogelijk taken te delegeren, vond ook zijn neerslag in het besluit van het bestuur een permanente congrescommissie in te stellen, die tot taak zal krijgen de Ledencongressen voor te bereiden, zowel wat het programma als ook wat de organisatie zelve betreft.

P. den Duyn, secretaris

INHOUD

	Blz.
B. Stokvis: Betekenis van de suggesties in de psychotherapeutische methoden	105
Verloskunde van de huisarts	107
Conferentie op Woudschoten	108
E. G. van Proosdij-Hartzema: Tranquillizers II	109
J. A. J. Barnhoorn: Sociaal-psychologische factoren bij het ontstaan van ziekten	118
K. E. W. Ebeling Koning: Het ziekteverloop bij Morbus Bechterew	123
Referaten	125
Notulen	128

Advertenties kunnen zonder opgaaf van redenen worden geweigerd.